Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 18. november 1985

om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge

(85/511/EØF)

(EFT L 315 af 26.11.1985, s. 11)

Ændret ved:

		Tidende nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 90/423/EØF af 26. juni 1990	L 224	13	18.8.1990
►**M2**	Kommissionens beslutning 92/380/EØF af 2. juli 1992	L 198	54	17.7.1992
►**M3**	Kommissionens beslutning 2003/11/EF af 10. januar 2003	L 7	82	11.1.2003

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 14 af 18.1.1986, s. 19 (85/511/EØF)

►**C2** Berigtigelse, EFT L 296 af 27.10.1990, s. 66 (90/423/EØF)

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 18. november 1985

om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge

(85/511/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

En af Fællesskabets opgaver på det veterinære område er at forbedre husdyrbestandens sundhedstilstand for derved at sikre en bedre rentabilitet inden for produktionen;

mund- og klovesyge kan straks fra udbruddet antage en epizootisk karakter og medføre en så stor dødelighed og så store forstyrrelser, at den væsentligt kan forringe rentabiliteten af den samlede produktion af drøvtyggere og svin;

der bør træffes forholdsregler straks fra det tidspunkt, hvor der foreligger mistanke om sygdommen, således at en øjeblikkelig og effektiv bekæmpelse kan iværksættes, så snart mistanken er bekræftet; denne bekæmpelse bør tilpasses af de kompetente myndigheder under hensyn til, om det pågældende land fører en politik med sygdomsforebyggende vaccination på hele dets område eller en del heraf; de medlemsstater, der fører en sådan politik, kan give fritagelse for nedslagtning af dyr, som har tilstrækkelig immunitetsdækning mod mund- og klovesygevirus;

det må straks fra udbruddet hindres at sygdommen breder sig, hvilket skal ske gennem nøje kontrol med transport eller flytning af dyr og med anvendelsen af produkter, der kan være kontaminerede, samt eventuelt ved vaccination;

sygdomsdiagnosen og typebestemmelse af det pågældende virus bør foretages af de på området ansvarlige laboratorier, og disse bør koordineres af et referencelaboratorium udpeget af Fællesskabet;

den vaccine, der anvendes i tilfælde af nødvaccination, bør kontrolleres både med hensyn til dens effektivitet og dens uskadelighed, idet samordningen varetages af et speciallaboratorium udpeget af Fællesskabet; forekommer der en virustype eller -variant af sygdommen, som de sædvanlige vacciner i Fællesskabet yder utilstrækkelig beskyttelse mod, bør der træffes særlige samordnede foranstaltninger; det er nødvendigt, at de medlemsstater, som foretager vaccination, udarbejder flerårige vaccinationsplaner, som skal tages op til behandling og i givet fald samordnes på fællesskabsplan;

der bør fastlægges en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

ordningen i dette direktiv er af forsøgsmæssig karakter og bør tages op til fornyet behandling på baggrund af udviklingen i situationen —

([1]) EFT nr. C 248 af 22. 9. 1982, s. 3.
([2]) EFT nr. C 242 af 12. 9. 1983, s. 128.
([3]) EFT nr. C 77 af 21. 3. 1983, s. 5.

▼B

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

▼M1

Artikel 1

Ved dette direktiv fastsættes det, hvilke foranstaltninger der i tilfælde af udbrud af mund- og klovesyge, uanset virustype, skal træffes i Fællesskabet til bekæmpelse af sygdommen.

▼B

Artikel 2

I dette direktiv gælder definitionerne i artikel 2 i direktiv 64/432/EØF ([1]), i det omfang, det er nødvendigt.

Derudover forstås ved

a) dyr af modtagelige arter: drøvtyggere eller tam- og vildsvin, der findes på en bedrift,

b) dyr, der kan angribes af mund- og klovesyge: dyr af modtagelige arter, der ikke er vaccineret, eller som er vaccineret, men hos hvilke den kompetente myndighed anser immunitetsdækningen for utilstrækkelig,

c) dyr, som er angrebet af mund- og klovesyge: dyr af modtagelige arter,

   — hos hvilke der er konstateret kliniske symptomer eller post mortem-læsioner, der kan henføres til mund- og klovesyge, eller

   — hos hvilke mund- og klovesyge er officielt konstateret ved en laboratorieundersøgelse,

d) dyr, der mistænkes for at være angrebet af mund- og klovesyge: dyr af modtagelige arter, der udviser kliniske symptomer eller post mortem-læsioner af en sådan art, at der er begrundet mistanke om, at der er tale om mund- og klovesyge,

e) dyr, der mistænkes for at være kontamineret: dyr af modtagelige arter, der — ifølge de foreliggende epizootiologiske oplysninger — kan have været direkte eller indirekte udsat for mund- og klovesygevirus.

Artikel 3

Medlemsstaterne påser, at mistanke om eller forekomst af mund- og klovesyge straks anmeldes til den kompetente myndighed i overensstemmelse med direktiv 82/894/EØF ([2]).

Artikel 4

1. Såfremt der på en bedrift befinder sig et eller flere dyr, der mistænkes for at være angrebet af eller kontamineret med mund- og klovesyge, påser medlemsstaterne at der straks iværksættes officielle undersøgelser til bekræftelse eller afkræftelse af tilstedeværelsen af den pågældende sygdom, og navnlig at embedsdyrlægen udtager eller lader udtage de relevante prøver til undersøgelse på laboratorium.

Så snart mistanken er anmeldt, foranlediger den kompetente myndighed, at bedriften sættes under myndighedernes tilsyn, og at

— der gennemføres en tælling af samtlige kategorier dyr af modtagelige arter, og at det specificeres for hver kategori, hvor mange dyr, der allerede er døde, eller som er angrebet af eller som mistænkes for at være angrebet af eller kontamineret med sygdommen; tællingen føres à jour med tallene for dyr, der fødes eller dør i den periode, hvor der foreligger mistanke; oplysningerne fra denne tælling skal kunne fremvises på forlangende og kan kontrolleres ved hvert besøg,

([1]) EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 1977/64.
([2]) EFT nr. L 378 af 31. 12. 1982, s. 58.

▼B

— alle dyr af modtagelige arter på bedriften holdes isoleret i deres stalde eller andre steder, hvor de kan isoleres,

— det forbydes at føre dyr af modtagelige arter til og fra bedriften,

— det forbydes at føre dyr af andre arter til og fra bedriften uden tilladelse fra den kompetente myndighed,

— det forbydes, at kød eller kroppe af dyr af modtagelige arter, eller foder, redskaber, genstande eller andet materiale, herunder uld eller affald, som kan overføre mund- og klovesygen, forlader bedriften, medmindre den kompetente myndighed har givet tilladelse dertil,

— det forbydes, at mælk forlader bedriften. Er oplagring på bedriften et problem, kan den kompetente myndighed under veterinærmyndighedernes kontrol give tilladelse til, at mælken kan forlade bedriften og transporteres til en forarbejdningsvirksomhed med henblik på virusdræbende varmebehandling,

— personer kun får adgang til eller forlader bedriften efter tilladelse fra den kompetente myndighed,

— indkørsel til og udkørsel fra bedriften kun sker efter tilladelse fra den kompetente myndighed, der fastsætter betingelserne med henblik på at undgå virusspredning,

— der anvendes passende desinfektionsmidler ved indgange til og udgange fra de stalde, hvori dyr af modtagelige arter opholder sig, samt ved bedriftens ind- og udgange,

— der gennemføres en epizootiologisk undersøgelse i overensstemmelse med artikel 7 og 8.

2. Den kompetente myndighed kan bestemme, at de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger også skal gælde for nabobedrifter, såfremt der på grund af disses beliggenhed, markernes placering eller kontakt med dyr på den bedrift, hvor der er mistanke om sygdommen, skønnes at kunne være fare for eventuel kontamination.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger ophæves først, når mistanken om mund- og klovesyge er officielt afkræftet.

Artikel 5

Medlemsstaterne påser, at den kompetente myndighed træffer følgende foranstaltninger, så snart det er blevet bekræftet, at et eller flere dyr som defineret i artikel 2, litra b), findes i en bedrift:

1. embedsdyrlægen udtager enten selv eller foranlediger udtaget de relevante prøver med henblik på undersøgelse i de i bilag I omhandlede laboratorier, når disse prøver og undersøgelser ikke er blevet foretaget i den periode, hvor der forelå mistanke, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, første afsnit.

2. Foruden de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, træffes der omgående følgende foranstaltninger:

▼M1

▼B

— slås samtlige dyr af modtagelige arter på bedriften ned under offentlig kontrol på en sådan måde, at enhver risiko for spredning af mund- og klovesygevirus undgås,

— destrueres de pågældende dyr efter nedslagningen under offentlig kontrol på en sådan måde, at enhver risiko for spredning af mund- og klovesygevirus undgås,

— opspores kød af de dyr af modtagelige arter fra bedriften, der er slagtet mellem det tidspunkt, hvor sygdommen sandsynligvis er indslæbt på bedriften, og det tidspunkt, hvor de officielle foranstaltninger gennemføres, i videst muligt omfang og destrueres under offentlig kontrol på en sådan måde, at enhver risiko for spredning af mund- og klovesygevirus undgås,

— destrueres kroppe af dyr af modtagelige arter, der er døde på bedriften, under offentlig kontrol på en sådan måde, at enhver risiko for spredning af mund- og klovesygevirus undgås,

▼B

— destrueres alt materiale, som omhandlet i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, femte led, eller underkastes en behandling, hvorved eventuel mund- og klovesygevirus uskadeliggøres; denne behandling skal udføres i overensstemmelse med embedsdyrlægens anvisning,

— destrueres mælk og mælkeprodukter, således at enhver risiko for spredning af mund- og klovesygevirus undgås,

— skal stalde, disses omgivelser og køretøjer, der har været anvendt til transport, samt alt materiel, der kan være kontamineret, renses og desinficeres i overensstemmelse med artikel 10, efter fjernelse af dyr af modtagelige arter og materiale omhandlet i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, femte led,

— må genindsættelse på bedriften af dyr af modtagelige arter tidligst finde sted 21 dage efter gennemførelsen af rensning og desinfektion i overensstemmelse med artikel 10,

— udføres der en epizootiologisk undersøgelse i overensstemmelse med artikel 7 og 8;

▼M1

———————

▼B

3. Bestemmelserne i nr. 1 ►M1 finder ikke nødvendigvis anvendelse på ◄ et sekundært udbrud, der er epidemiologisk forbundet med et primært udbrud, for hvilket der allerede er udtaget prøver.

4. Den kompetente myndighed kan bestemme, at de i nr. 1 omhandlede foranstaltninger også skal gælde for nabobedrifter, såfremt der på grund af disses beliggenhed, markernes placering eller kontakt med dyr på den bedrift, hvor sygdommen er konstateret, skønnes at kunne være smittefare.

Artikel 6

1. For så vidt angår bedrifter, der består af to eller flere adskilte produktionsenheder, kan den kompetente myndighed fravige kravene i ►M1 artikel 5, nr. 2, første og andet led, ◄ for så vidt angår sunde produktionsenheder i en sygdomsramt bedrift, såfremt der foreligger bekræftelse fra embedsdyrlægen om, at disse produktionsenheders struktur og størrelse samt den virksomhed, der foregår der, er af en sådan art, at produktionsenhederne med hensyn til opstaldning, pasning og fodring er helt adskilt fra de øvrige, således at mund- og klovesygevirus ikke kan sprede sig fra én produktionsenhed til en anden.

De samme foranstaltninger samt mulighed for at fravige kravene i artikel 5, nr. 2, ►M1 ———————— ◄ sjette led, kan endvidere anvendes på mælkeproduktionsenheder, såfremt malkningen i hver enhed foretages fuldstændig adskilt fra malkningen i andre enheder.

▼M1

2. Ved anvendelse af stk. 1 anvender medlemsstaterne de foranstaltninger, der er fastsat i Kommissionens beslutning 88/397/EØF ([1]).

▼B

3. Der kan i henhold til fremgangsmåden i artikel 16 træffes afgørelse om ændring af de i stk. 2 omhandlede foranstaltninger med henblik på at sikre, at de samordnes med de af medlemsstaterne trufne foranstaltninger.

Artikel 7

Den epidemiologiske undersøgelse omfatter:

— hele den periode, hvori mund- og klovesyge kan være forekommet på bedriften, før der er sket anmeldelse eller har været mistanke om smitte,

([1]) EFT nr. L 189 af 20. 7. 1988, s. 25.

▼B

— en efterforskning af, hvorfra mund- og klovesyge på bedriften kan stamme, og på hvilke andre bedrifter der befinder sig dyr af modtagelige arter, som kan være blevet smittet fra samme kilde,

— færdsel, transport eller flytning af personer, køretøjer, dyr, dyrekroppe, kød, materiale eller udstyr, som omhandlet i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, femte led, som kan have befordret mund- og klovesygevirus til eller fra de pågældende bedrifter.

Artikel 8

1. a) De bedrifter, hvorfra mund- og klovesygen ifølge embedsdyrlægens konstatering eller skøn på grundlag af bekræftede oplysninger har kunnet overføres til den i artikel 4 nævnte bedrift som følge af færdsel eller transport af personer, dyr, køretøjer eller på anden måde, og de bedrifter, hvortil sygdommen ifølge embedsdyrlægens konstatering eller skøn på grundlag af bekræftede oplysninger har kunnet overføres på tilsvarende måde fra den i artikel 4 nævnte bedrift, sættes under myndighedernes tilsyn i overensstemmelse med artikel 4. Dette tilsyn ophæves først, når mistanken om mund- og klovesyge i den i artikel 4 nævnte bedrift er officielt afkræftet.

b) De bedrifter, hvorfra mund- og klovesygen ifølge embedsdyrlægens konstatering eller skøn på grundlag af bekræftede oplysninger har kunnet overføres til den i artikel 5 nævnte bedrift som følge af færdsel eller transport af personer, dyr, køretøjer, eller på anden måde, sættes under myndighedernes tilsyn i overensstemmelse med artikel 4.

c) De bedrifter, hvortil mund- og klovesygen ifølge embedsdyrlægens konstatering eller skøn på grundlag af bekræftede oplysninger har kunnet overføres fra den i artikel 5 nævnte bedrift som følge af færdsel eller transport af personer, dyr, køretøjer eller på anden måde, underkastes bestemmelserne i artikel 4.

2. Når en bedrift er underkastet bestemmelserne i stk. 1, skal den kompetente myndighed i et tidsrum af 15 dage for de i stk. 1, litra a) og b), omhandlede bedrifter og 21 dage for de i stk. 1, litra c), omhandlede bedrifter forbyde, at der fjernes dyr fra bedriften i andet øjemed end direkte transport til et slagteri under offentlig kontrol med henblik på nødslagtning. Før den pågældende tilladelse gives, skal embedsdyrlægen have foretaget en undersøgelse af besætningen, hvoraf det fremgår, at der ikke på bedriften findes dyr, der er mistænkt for at være angrebet med mund- og klovesyge.

3. Når den kompetente myndighed finder, at forholdene tillader det, kan den begrænse de i stk. 1, litra a) og b), fastsatte foranstaltninger til en del af bedriften og til de dyr, som befandt sig i denne del, såfremt dyrene har været opstaldet, passet og fodret fuldstændig adskilt.

Artikel 9

1. Når diagnosen mund- og klovesyge er officielt bekræftet eller så snart veterinærmyndighederne har begrundet mistanke, påser medlemsstaterne, at den kompetente myndighed opretter en spærrezone med en radius på mindst tre km omkring den sygdomsramte bedrift samt et iagttagelsesdistrikt med en radius på mindst ti km. ►M1 Afgrænsningen af disse områder skal ske under hensyntagen til de naturlige grænser, kontrolmulighederne og de teknologiske fremskridt, som gør det muligt at forudse en mulig spredning af virusen via luften eller på anden måde, og skal om nødvendigt revideres på grundlag af disse oplysninger. ◄

2. a) Følgende foranstaltninger gælder inden for spærrezonen:

▼M1

— der skal foretages en tælling af alle bedrifter med dyr af modtagelige arter,

— de registrerede bedrifter skal med jævne mellemrum underkastes veterinær kontrol,

▼B

— færdsel med modtagelige dyr på offentlig eller privat vej, bortset fra bedriftens interne forbindelsesveje, forbydes,

— dyr af modtagelige arter må i de første 15 dage kun fjernes fra den bedrift, hvor de befinder sig, for under offentlig kontrol at blive transporteret direkte til et slagteri inden for denne zone med henblik på nødslagtning, eller, hvis der inden for denne zone ikke findes et slagteri under dyrlægekontrol, på et slagteri, som den kompetente myndighed udpeger. En sådan transport kan kun tillades af den kompetente myndighed, efter at embedsdyrlægen har undersøgt samtlige dyr af modtagelige arter på bedriften og konstateret, at der ikke forekommer dyr, der er mistænkt for at være angrebet af mund- og klovesyge,

— erhvervsmæssig naturlig bedækning forbydes,

— kunstig sædoverføring forbydes i de første 15 dage, medmindre den foretages af landbrugeren selv med sæd, der allerede findes på bedriften, eller som er leveret direkte af en tyre- eller ornestation,

— markeder, dyrskuer og andre samlinger af dyr af modtagelige arter samt afhentning eller levering af dyr forbydes,

— bortset fra det i litra a), tredje led, andet punktum, omhandlede tilfælde forbydes færdsel med dyr af modtagelige arter, undtagen med jernbane eller ad hoved- eller motorvej.

b) foranstaltningerne inden for spærrezonen opretholdes mindst 15 dage efter fjernelsen af samtlige dyr fra den bedrift, der omhandles i artikel 5, samt den foreløbige rensning og desinficering af denne som anført i artikel 10. De foranstaltninger, der er fastlagt i stk. 3 for iagttagelsesdistriktet, gælder dog fortsat inden for spærrezonen i den i stk. 3, litra b), omhandlede periode.

3. a) Følgende foranstaltninger gælder i iagttagelsesdistriktet:

— der foretages en opgørelse af alle bedrifter med dyr af modtagelige arter,

— færdsel med dyr af modtagelige arter på offentlig vej forbydes med undtagelse af dyr, der føres til græsning,

— færdsel med dyr af modtagelige arter i iagttagelsesdistriktet må kun ske, efter at der er givet tilladelse hertil af den kompetente myndighed,

— dyrene må ikke forlade iagttagelsesdistriktet i de første femten dage. Mellem den 15. og den 30. dag må dyrene kun fjernes fra iagttagelsesdistriktet for at blive transporteret direkte til et slagteri under offentlig kontrol med henblik på nødslagtning. En sådan transport kan kun tillades af den kompetente myndighed efter en undersøgelse udført af embedsdyrlægen på alle bedriftens dyr, og hvoraf det fremgår, at der ikke er dyr til stede, som er mistænkt for at være angrebet af mund- og klovesyge,

— erhvervsmæssig naturlig bedækning forbydes,

— markeder, dyrskuer og andre samlinger af dyr af modtagelige arter forbydes.

b) Foranstaltningerne inden for iagttagelsesdistriktet opretholdes mindst 30 dage efter fjernelsen af samtlige dyr fra den i artikel 5 omhandlede bedrift samt den indledende rensning og desinficering af denne i overensstemmelse med artikel 10.

Artikel 10

Medlemsstaterne påser, at

— de desinficerende midler, der skal anvendes, samt koncentrationer af disse, godkendes officielt af den kompetente myndighed,

— rensningen og desinfektionen sker under offentlig kontrol, i overensstemmelse med embedsdyrlægens instrukser.

▼B

Artikel 11

1. Medlemsstaterne påser, at

— laboratorieundersøgelser til påvisning af mund- og klovesyge udføres af et laboratorium i medlemsstaten, jf. ►M1 bilag B ◄, som kan ændres eller suppleres efter fremgangsmåden i artikel 17. Ved disse laboratorieundersøgelser skal der om nødvendigt og især ved nyudbrud foretages bestemmelse af virustype, -undertype eller eventuelt -variant, som om nødvendigt kan bekræftes at et af Fællesskabet udpeget referencelaboratorium,

— samordning af standarder og diagnosticeringsmetoder i den enkelte medlemsstat varetages af et af de i ►M1 bilag B ◄ omhandlede nationale laboratorier,

— forbindelsen mellem de i første led omhandlede nationale laboratorier varetages af et referencelaboratorium udpeget af Fællesskabet.

2. På forslag af Kommissionen udpeger Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, det i stk. 1 omhandlede referencelaboratorium inden den 1. januar 1987 og fastlægger dets beføjelser og gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, andet led.

Artikel 12

Medlemsstaterne påser,

— at dyr af modtagelige arter, der fjernes fra en bedrift, er mærkede, således at det hurtigt kan fastslås, fra hvilken bedrift dyrene stammer eller kommer, og hvordan de er transporteret. For visse dyrearters vedkommende, og med forbehold af artikel 13 i Rådets direktiv 80/217/EØF af 22. januar 1980 om fællesskabsforanstaltninger til kontrol af klassisk svinepest [1], senest ændret ved direktiv 84/645/EØF [2], kan den kompetente myndighed dog under særlige omstændigheder afhængig af sundhedsforholdene tillade andre måder, hvorpå det hurtigt kan fastslås, fra hvilken bedrift dyrene stammer eller kommer, samt hvordan de er transporteret. De nærmere bestemmelser for identificering af dyrene eller påvisning af den bedrift, hvorfra dyrene stammer eller kommer, fastsættes af den kompetente myndighed,

— at ejeren eller indehaveren af dyr forpligtes til, efter anmodning fra den kompetente myndighed, at give denne oplysninger om, hvornår dyrene er kommet til eller har forladt bedriften,

— at personer, der beskæftiger sig med transport af eller handel med dyr af modtagelige arter, skal kunne give den kompetente myndighed oplysninger vedrørende transport eller flytning af de dyr, som de har transporteret eller solgt, og forelægge dokumentation for disse oplysninger.

▼M1

Artikel 13

1. Medlemsstaterne sørger for,

— at det forbydes at anvende mund- og klovesygevaccine

— at håndtering af mund- og klovesygevirus med henblik på forskning, diagnose og/eller fremstilling af vacciner kun sker på de virksomheder og laboratorier, der er anført i bilag A og B

— at oplagring, levering, distribution og salg af vacciner på Fællesskabets område finder sted under officiel kontrol

— at de laboratorier, der er nævnt i andet led, kun godkendes, hvis de opfylder de minimumskrav, som anbefales af FAO for laboratorier, der arbejder med mund- og klovesygevirus *in vitro* og *in vivo*.

2. Veterinæreksperter fra Kommissionen foretager i samarbejde med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne stikprøvekontrol for at undersøge, om de sikkerhedssystemer, der anvendes i de i bilag A og

[1] EFT nr. L 47 af 21. 2. 1980, s. 11.
[2] EFT nr. L 339 af 27. 12. 1984, s. 33.

▼M1

B anførte virksomheder og laboratorier, opfylder FAO's minimumsnormer.

Kommissionen foretager denne kontrol mindst én gang om året, idet den første kontrol skal finde sted inden den 1. januar 1992, og den forelægger endvidere en første rapport for Den Stående Veterinærkomité inden denne dato. Listen over virksomheder og laboratorier i bilag A og B kan på baggrund af kontrollen revideres af Kommissionen senest den 31. december 1991 efter fremgangsmåden i artikel 17. Listen ajourføres regelmæssigt efter samme fremgangsmåde.

Det kan efter samme fremgangsmåde besluttes at vedtage en ensartet normkodeks for de sikkerhedssystemer, der anvendes i de i bilag A og B anførte virksomheder og laboratorier.

3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 om anvendelse af mund- og klovesygevaccine kan det besluttes, at der skal foretages nødvaccination efter tekniske regler, som sikrer dyrene fuldstændig immunitet, når det er blevet påvist, at der er udbrudt mund- og klovesyge, og der er risiko for, at sygdommen udvikler sig til en omfattende epizooti. I så fald træffes der foranstaltninger bl.a. med hensyn til

— fastlæggelse af det geografiske område, hvori der skal foretages nødvaccination
— bestemmelse af art og alder af de dyr, der skal vaccineres
— fastlæggelse af vaccinationskampagnens varighed
— indførelse af et specifikt forbud mod flytning af vaccinerede dyr og produkter hidrørende fra disse
— specifik identificering og registrering af de vaccinerede dyr
— andre aspekter af den pågældende nødsituation.

Beslutningen om at foretage nødvaccination træffes af Kommissionen i samråd med den pågældende medlemsstat efter fremgangsmåden i artikel 16. I beslutningen skal der navnlig tages hensyn til antallet af dyr i disse regioner og behovet for at beskytte bestemte racer.

Uanset første afsnit kan den pågældende medlemsstat efter meddelelse til Kommissionen imidlertid beslutte at foretage nødvaccination på udbrudsstedet, for så vidt grundlæggende fællesskabsinteresser ikke bringes i fare. I dette tilfælde skal Den Stående Veterinærkomité straks behandle beslutningen om at foretage nødvaccination efter fremgangsmåden i artikel 16.

Artikel 14

1. Indtil der tilvejebringes en fællesskabsreserve af mund- og klovesygevaccine kan medlemsstaterne opretholde reserver af antigener i en af de virksomheder, der er nævnt i bilagene.

Med henblik på gennemførelsen af første afsnit indgås der kontrakter mellem Kommissionen og de ansvarlige for de af medlemsstaterne udpegede virksomheder, idet det særlig angives i kontrakterne, hvor mange doser af antigener, der er nødvendige for højst ti serotyper, under hensyn til de anslåede behov inden for de planer, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, i direktiv 90/423/EØF ([1]).

Efter denne overgangsperiode har medlemsstaterne ret til under fællesskabstilsyn at bevare virksomheder til pakning og oplagring af brugsklar vaccine til nødvaccination.

2. Inden den 1. april 1991 udpeger Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, et specialiseret laboratorium, der skal føre kontrol med vacciner og foretage krydsimmunitetstest, og fastlægger dets beføjelser.

3. Inden den 1. april 1991 forelægger Kommissionen Rådet en rapport, i givet fald med forslag til regler om pakning, fremstilling, forhandling og lagerbeholdning i Fællesskabet af mund- og klovesyge-

([1]) EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 13.

▼M1

vaccine samt forslag vedrørende tilvejebringelse af mindst to fællesskabsreserver af mund- og klovesygevaccine.

▼B

Artikel 16

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden, enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat, straks sagen for Den stående Veterinærkomité, i det følgende benævnt »komiteen«, der er nedsat ved afgørelse 68/361/EØF ([1]).

▼A1

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til den foranstaltning, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden to dage. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

▼B

►A1 3. ◄ Kommissionen vedtager foranstaltningerne og iværksætter dem omgående, såfremt de er i overensstemmelse med komiteens udtalelse. Er de ikke i overensstemmelse med komiteens udtalelse, eller foreligger der ikke nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet vedtager foranstaltningerne med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke truffet afgørelse inden 15 dage efter forelæggelsen af forslaget, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger og iværksætter dem omgående, medmindre Rådet har udtalt sig med simpelt flertal mod de pågældende foranstaltninger.

Artikel 17

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden, enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat, straks sagen for komiteen.

▼A1

2. Kommissionens repræsentant forelægger i komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

▼B

►A1 3. ◄ Kommissionen vedtager foranstaltningerne og iværksætter dem omgående, hvis de er i overensstemmelse med komiteens udtalelse. Er de ikke i overensstemmelse med komiteens udtalelse, eller foreligger der ikke nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet vedtager foranstaltningerne med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke truffet afgørelse inden tre måneder efter forelæggelsen af forslaget, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger og iværksætter dem omgående, medmindre Rådet har udtalt sig med simpelt flertal mod de pågældende foranstaltninger.

([1]) EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

▼**M1**

Artikel 18

Rådet tager situationen op til fornyet behandling inden to år efter vedtagelsen af direktiv 90/423/EØF [1] på grundlag af en rapport fra Kommissionen om erfaringerne i forbindelse med anvendelsen af nærværende direktiv, eventuelt ledsaget af forslag.

▼**B**

Artikel 19

Medlemsstaterne sætter de fornødne love og administrative forskrifter i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1987.

Artikel 20

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

[1] EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 13.

▼**M3**

BILAG A

Private laboratorier, der har tilladelse til at håndtere levende mund og klovesygevirus til vaccinefremstilling

TYSKLAND	Bayer AG, Köln
FRANKRIG	Merial, SAS, Laboratoire IFFA, Lyon
NEDERLANDENE	CIDC-Lelystad, Central Institute for Animal Disease Control, Lelystad
DET FORENEDE KONGERIGE	Merial, SAS, Pirbright Laboratory, Pirbright

▼M3

BILAG B

Nationale laboratorier, der har tilladelse til at håndtere levende mund- og klovesygevirus

BELGIEN	Veterinary and Agrochemical Research Centre CODA-CERVA-VAR, Uccle
DANMARK	Statens Veterinære Institut for Virusforskning, Lindholm
TYSKLAND	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, — Anstaltsteil Tübingen — Anstaltsteil Friedrich Loeffler Institut, Insel Riems
GRÆKENLAND	Institoýto Afthódoys Pyretoý, Agía Paraskeví Attikís
SPANIEN	Laboratorio Central de Sanidad Animal INIA (CSIA-INIA), Valdeolmos, Madrid
FRANKRIG	Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA) — Laboratoire d'études et de recherches en pathologie bovine et hygiène des viandes, Lyon — Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses, Maison-Alfort
ITALIEN	Istituto zooprofilattico sperimentale della Lombardia e dell'Emilia Romagna, Brescia
NEDERLANDENE	CIDC-Lelystad, Central Institute for Animal Disease Control, Lelystad
ØSTRIG	Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit Veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling
DET FORENEDE KONGERIGE	Institute for Animal Health, Pirbright